

Time Out

Teatre

LA NOVA
REVISTA DE
TEATRE!

NÚMERO 8
31 DESEMBRE 2010 -
13 GENER 2011
DISTRIBUCIÓ GRATUÏTA
QUINZENAL
AL TEU TEATRE

POSEU-ME LES ULLERES

Pep Tosar i la poesia
d'Estellés al Romea

IN ON IT

Metateatralitat
al cub, al Versus

NELLY BLUE

EL 'GLAMUR' DELS SETANTA S'INSTAL·LA AL CAPITOL

**Marta Pérez
(T de Teatre)
dirigeix una
comèdia musical
de dos cantants
d'envelat que fa
olor de laca i de
Nino Bravo. Per
Joaquim Roura.**

Què hi farem si és hivern i tenim per davant un munt de dies llarguíssims de fred i foscor, de gebre i boires, de sols baixos i ensopits... I com si amb la gelor i la manca de llum no n'hi hagués prou se'ns plantifica el Nadal als

morros, l'atroç festival del mal gust, amb piles de llumenetes tristes, de carrers empastifats d'òrbites insensates i de sobre dosis sense repòs, patirem brolls de fanfàrries vulgars que seran vomitades per un estrall d'altaveus indecents, i gent i més gent arreu, apilonada, empenyent-se pels carrers. Ah! I tindrem de nou la bella sobreabundància inútil, les màscares i les corrupcions comercials, els sentimentalismes de baixa estofa engendrant estupendes regressions infantils generalitzades i...; en fi, no res, el misteri humà del Nadal, lluent, cruixent de mentides, embafat, amb el ressò de taps petant en laire i l'olor i el regalim de l'escuma del cava vessant. I no obstant, amb fe o sense, la festa ens predisposa als bons propòsits, al sentiment, a les

bones intencions, aflora de dins les carcasses obtuses una humanitat escamotejada la resta de l'any, i és que la memòria il·lusòria ens retorna a l'exhaust intrauteri. Families! Si això no és teatre, ja em direu!

I com que les coses passen amb una incontenible i estúpida fugacitat apropem-nos ràpidament a la sala 2 del Club Capitol. Que per què? Doncs per l'adorable *Nelly Blue*, naturalment! Va, atureu-vos! Somriu! Amatents al so de les seves ànimes càndides i a l'estupenda corranda melòdica. Com!? Que no en sabeu res de la Nelly? Entesos! Marta Pérez, aquests no en saben res! Tu podries... "I tant! Serà un plaer! Doncs mireu, *Nelly Blue* és una comèdia musical, amb olor de laca i estètica del anys setanta, que ens parla de la història de dos

homes solitaris, Rocco Mastroiani i Ximo. Un és perruquer aficionat a la música italiana que participa en concursos de cant i l'altre és un personatge, fan absolut de Nino Bravo, que viu sota l'ombra de la mare. Els dos han viscut una infantesa marcada per un trauma i gràcies a la música poden crear un vincle d'amistat per tal d'aconseguir el seu somni comú: triomfar en el món de la cançó". Bé, ara ja ho podem dir, l'Albert Ribalta és en Rocco i en Xavi Mira és el traumatitzat Ximo Llorens. Vosaltres com definiríeu l'espectacle? "Si bé no és un musical estàndard, es tracta d'una petita comèdia musical, com molt bé ha dit la Marta Pérez, però també és una història d'amistat divertida i entranyable". "Si, l'Albert té raó, jo hi afegiria que té un humor

molt blanc. Volem posar-hi un lema, un subtítol que el definis una mica millor, però ens ha resultat molt complicat, no n'hem trobat cap que ens fes el pes". Marta, d'on surt el projecte? "Doncs a partir d'unes experiències viscudes pel Xavi. Ell fa anys s'havia presentat a concursos de cant i allí va conèixer uns personatges curiosos, que els feien dignes d'una comèdia. A partir d'aquest moment ell parla amb l'Albert de la possibilitat de fer alguna cosa amb aquell material. M'afegeixo jo al projecte i comencem a escriure. Vam decidir ubicar la història als anys setanta perquè ens donava unes possibilitats estètiques i també pel que representa el món dels concursos musicals en l'època. Volem explicar una història d'amistat on també s'hi cantés. Vam posar

com a punt de partida el dia de la mort de Nino Bravo. I varem anar escrivint i creant durant bastant temps i alhora vam anar ajuntant tot l'equip".

Potser us preguntareu per què Nino Bravo. Jo també, de fet, però me n'estaré prou, no penso desfer aquesta intriga fins a l'estrena.

La gira del duo dinàmic

Tinc entès que vareu anar a la Fira de Tàrraga del 2009. Com us va rebre la gent? "Sí. Vam arribar a Tàrraga a l'expectativa, la primera nit teníem mig ple i l'endemà hi havia cua per entrar! Va ser molt intens i emocionant, no esperàvem una resposta tan fulminant. La rebuda de l'obra per part del públic ha estat fantàstica". Ja que heu fet gira i passat per Tàrraga, segur que teniu alguna anècdota. "Aquesta és per tu, Xavi". "Entesos!

Tàrrega! A Tàrrega varem arribar molt cansats després d'un llarg viatge, de l'assaig i de les dues funcions, i quan, ja morts de cansament, ens disposàvem a agafar la furgoneta de l'aparcament, la porta estava bloquejada per un munt de gent que gaudia d'una batucada espectacular. Així que vam haver d'esperar una llarga estona a que acabessin per anar fins a Lleida on teníem l'hotel. Les cares que feiem contrastaven bastant amb els de la batucada. Coses que passen a Tàrrega durant la fira,

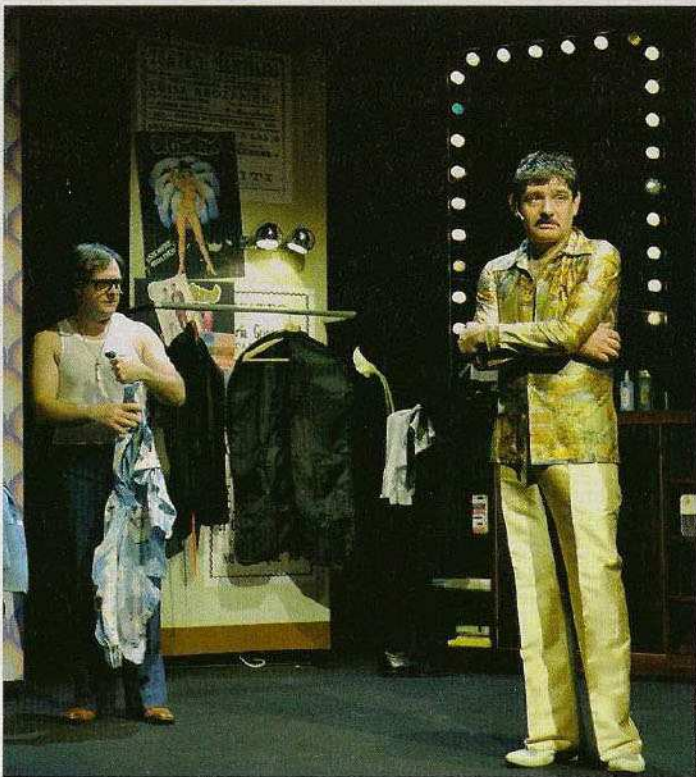
DAVID RUJANO

“Ximo i Rocco no toquen massa de peus a terra, però ells no ho saben”

pots trobar-te un espectacle on menys t'ho esperes.” I tu, Albert? “A Palma, després d'una funció vam anar a un karaoke tots, l'equip tècnic, nosaltres i uns amics i allà vam conèixer dos païos que eren realment els nostres Ximo i Rocco. Existeixen! Va ser realment increïble, en realitat eren millors que els nostres personatges”.

Una història d'amistat

Com són en Ximo i en Rocco? “Dues ànimes càndides, mancades d'amistat i amb una immensa il·lusió que els fa entranyables per a l'espectador. No toquen massa de peus a terra però ells no ho saben, són tendres, sorollosos i inofensius. No creus, Xavi?”. “Sí, dos somiadors que un dia decideixen iniciar junts el camí per fer realitat el seu somni, i potser mai arribaran a assolir aquests anhels tal i com s'ho imaginaven, però compartiran experiències que els marcaran per sempre.” Diríeu que és un espectacle per a tothom? “Sí, per tots els públics. Nosaltres pensàvem que potser xalaria més la gent que conegués l'estètica i la

DAVID RUJANO

música de l'època, però l'experiència ens ha demostrat que ho gaudixen per igual, dels més joves al més grans. La gent s'enganxa a la història, amb els personatges i també amb la música”. Què s'hi trobarà l'espectador? “Doncs s'hi trobarà una comèdia, musical, amb temes molt reconeixibles, ubicada als anys setanta. Una història d'amistat entre dos personatges peculiars que tenen ganes de

triumfar en el món de la música melòdica. Un espectacle amb moments hilarants i altres de tristos on, en definitiva, s'ho passaran molt bé”. “Sí, nosaltres volíem explicar una història, volíem fer una comèdia, i volíem cantar i per damunt de tot passar-ho bé amb aquesta feina, i fer gaudir la gent de la mateixa manera. I això, penso, és el que hi trobarà l'espectador”. Bon Nadal, *Nelly Blue!*